

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.358/2008/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bene Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Filser-Bene Gyöngyvér ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. március 13. napján kelt 3.K.33.047/2007/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000,- (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000,- (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes hivatalból vizsgálta az Rttv. rendelkezéseinek megtartását a felperesnél, melynek eredményeképpen a 1405/2007.(VI.13.) számú határozatával megállapította, hogy a III. kategóriába sorolt ... és az ... című műsorszámok két

műsorelőzetésének nem megfelelő időszámban történő sugárzásával (20:58:07, 20:58:54) a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 5/A. § (2) bekezdésében foglaltakat. A törvénysértés miatt az Rttv. 112. § (1) bekezdés d) pontja alapján és a Műsorszolgáltatási Szerződés 11.6.15. pontja szerint, 809.816 forint kötbért érvényesített a felperessel szemben. Az alperes az eljárás során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51. § (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a műsorszolgáltatót a hatósági ellenőrzés megállapításairól, és felhívta az ügyre vonatkozó nyilatkozat megtételére. A felperes nyilatkozatában eljárásjogi kifogásként szerepeltette azt, hogy a megküldött felhívás semmiféle adatot nem tartalmaz az eljárás pontos indulására; a Ket. 29. § (3) bekezdése szerinti tartalmi hiányosságban szenved; az ellenőrzés pedig nem minősül a Ket. 29. § (4) bekezdése szerinti folyamatos ellenőrzésnek. Az alperes megvizsgálta az eljárásjogi kifogásokat, és arra a következtetésre jutott, hogy az ellenőrzése folyamatos ellenőrzésnek minősül, a Ket. szerinti nyilatkozattételi lehetőséget biztosította a felperes számára, a felhívása nem szenvedett tartalmi hiányosságban.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet. Elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését kérte, míg a másodlagos kereseti kérelme a határozat megváltoztatására és annak megállapítására irányult, hogy az Rttv. terhére rótt rendelkezéseit nem sértette meg. Egyidejűleg kérte a kiszabott kötbér szankció alóli mentesítését is. A közigazgatási eljárás során tett eljárásjogi kifogásait azzal egészítette ki, hogy az alperes a Ket. 33. § (1) illetve (5) bekezdésébe ütköző módon túllépte a számára biztosított ügyintézési határidőt, és - mivel figyelmen kívül hagyta az eljárásjogi kifogásait, - sérültek a Ket. 4. § (1) bekezdésében biztosított ügyféli jogai is. A döntés érdemét érintően - a nem megfelelő időpontú sugárzás tényét nem vitatva - azzal érvelt, hogy az adott napon a ..., illetve az ... című élő műsorszám a vártnál korábban fejeződött be, ezért kerülhetett sor a műsorelőzetések korábbi sugárzására. Az egyes szegmensek adásba kerülését számítógép vezérli, amit az adásmenet alapján előre kell beprogramozni. Ha az interjú rövidebb a tervezetnél, csak nagyon szűk körben van lehetőség korrigálásra. Mivel az egyes filmalkotások konkrét sugárzási időpontja nem került közzétételre a műsorelőzetesben, a korhatár-besorolás által védett közönség nem szerezhette az információt arra vonatkozóan, hogy a nem nekik szánt alkotás mikor kerül bemutatásra. Ennek megfelelően a törvény célja, a kiskorúak védelme, nem sérült. A jogkövetkezményt illetően előadta, hogy olyan korábbi határozatok, amelyek más tényálláson alapulnak nem szolgálhatnak a szankció kiszabása indokául. Az alperes nem kifogásolta a filmalkotások besorolását (úgy, mint a figyelembe vett más határozatokban), sőt azzal egyetértett. Elmulasztotta indokolási kötelezettségét arra vonatkozóan, hogy a csekély súlyú jogsértés miatt, miért látta indokoltnak a figyelmeztetés helyett, a kötbér szankció alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Hangsúlyozta, hogy eljárásjogi jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az

jelentős, és a döntés érdemére kiható. Önmagában az a tény, hogy a közigazgatási szerv túllépi az eljárási határidőt, nem jár azzal a felperes által vélelmezett következménnyel, hogy már nem hozhat jogszerű határozatot. Az alperes által folytatott rendszeres ellenőrzések következtében nincs az ügy érdemére kiható jelentősége annak, hogy adott esetben nem értesítette az eljárás megindításáról a műsorszolgáltatót. Az eljárás megindulását követően az alperes a Ket. 51. § (1) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest az ellenőrzés megállapításairól, egyúttal lehetővé tette részére az ügyre vonatkozó nyilatkozatának előterjesztését, így a felperes gyakorolhatta a nyilatkozattételi (ügyféli) jogait. Az eljárás megindításával kapcsolatos értesítési kötelezettség elmulasztása sem minősül olyan eljárási szabálysértésnek, amely önmagában hatályon kívül helyezéshez vezethetne. A kereset érdemi kifogásait vizsgálva az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az Rttv. rendelkezéseinek (Rttv. 5/A. § (2) bekezdés, 5/C. § (2) bekezdés) betartásáért a műsorszolgáltató - az elháríthatatlan külső okot leszámítva - lényegében objektív felelősséggel tartozik. E körben a műsorszolgáltató szervezési, műsorszerkesztési, technikai-műszaki akadályokra, problémákra nem hivatkozhat, hiszen ilyen kimentési lehetőség esetén nagyon egyszerűen kikerülhetők lennének a törvényi rendelkezések betartására vonatkozó kötelezettségek. A felperesnek, mint műsorszolgáltatót országosan is régóta végző, komoly szakmai tapasztalatokkal és technikai felszereltséggel rendelkező műsorszolgáltatónak, a műsor esetleges az élő műsorok csúszásából vagy rövidüléséből adódó következményekre fel kell tudnia készülni. Az élő adások esetleges műsoridő változásai nem minősülnek olyan rendkívüli és előre nem látható külső oknak, amelyre a műsorszolgáltatónak adott esetben ne lehetne felkészülni, és azt valamilyen módon elhárítani.

A becsatolt határozatból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a jogkövetkezmény körében megfelelő módon megindokolta a határozatát, hivatkozott a vonatkozó jogszabályokra, illetve a Műsorszolgáltatási Szerződés alkalmazandó rendelkezésére. A Műsorszolgáltatási Szerződés egyértelműen meghatározza az ezen jogsértés esetén fizetendő kötbér mértékét, az alperes által meghatározott kötbérmérték ennek megfelelő volt. A korábbi felperesi magatartások értékelése körében nem szükségszerű következmény, hogy azok csak teljesen azonos tényállás esetén vehetők figyelembe, előzményként. A műsorok korhatári besorolásával ugyanis szerves logikai egységet képez a besorolt műsorok előzeteseinek sugárzására vonatkozó szabályozás is. A műsor és az előzetese között olyan szoros korreláció van, amely lehetővé teszi az ilyen típusú jogsértések együttes vizsgálatát. Az adott korosztály védelme, illetve ezen védelem hiánya az a közös jogi tárgy, amely alapján a jogsértő magatartások azonos jellegűnek és súlyúnak minősíthetők.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést a kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. Az ítéleti indokolás fényében is fenntartotta az alperesi határozatot érintő eljárásjogi kifogásait. A keresetével egyező érveket adott elő az ítéletnek az anyagi jogi jogszabálysértést érintő, a műsorszolgáltató felelősségét meghatározó indokaira, valamint a szankció jogszerű alkalmazására vonatkozó álláspontját is megismételte. Perköltséget igényelt.

Az alperes ellenkérelmében a határozati álláspontjának fenntartása mellett, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, és másodfokú költséget igényelt.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a felperes valamennyi kereseti kérelmét megvizsgálva, helyes jogszabályi alapon indokait tekintve megalapozott döntést hozott. Kifejtett indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 254. § (3) bekezdése szerint, annak helyes indokaira figyelemmel hagyta helyben.

A felperest a Pp. 78. § (1), és (2) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére.

A sikertelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés értelmében köteles a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az írásba foglalt ítélet elírás folytán a kihirdetett ítélethez képest téves dátumot tartalmaz, annak kijavításáról az elsőfokú bíróságnak kell gondoskodnia.

Budapest, 2008. október 8. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő